

Judikatūras krājums

Tiesas (otrā palāta) spriedums

2022. gada 5. maijs*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Direktīva 2000/60/EK – Sistēma Eiropas Savienības rīcībai ūdens resursu politikas jomā – 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Vides aizsardzības mērķi attiecībā uz virszemes ūdeņiem – Dalībvalstu pienākums neatļaut programmu vai projektu, kas var izraisīt virszemes ūdens objekta stāvokļa pasliktināšanos – Virszemes ūdens objekta stāvokļa “pasliktināšanās” jēdziens – 4. panta 6. un 7. punkts – Atkāpes no pasliktināšanās aizlieguma – Nosacījumi – Programma vai projekts, kam ir īslaicīga ietekme uz virszemes ūdens objekta stāvokli īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā

Lietā C-525/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Conseil d'État* (Valsts padome, Francija) iesniedza ar 2020. gada 14. oktobra lēmumu un kas Tiesā registrēts 2020. gada 19. oktobrī, tiesvedībā

Association France Nature Environnement

pret

Premier ministre,

Ministre de la Transition écologique et solidaire,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*], tiesneši J. Pasers [*J. Passer*] (referents), F. Biltšens [*F. Biltgen*], N. Vāls [*N. Wahl*] un M. L. Arasteja Saūna [*M. L. Arastey Sahún*],

ģenerālvokāts: A. Rants [*A. Rantos*],

sekretārs: M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2021. gada 28. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *association France Nature Environnement* vārdā – B. Hogommat,
- Francijas valdības vārdā – T. Stéhelin, W. Zemamta un E. Toutain, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – franču.

- Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vláčil*, kā arī *L. Dvořáková*, pārstāvji,
 - Nīderlandes valdības vārdā – *M. K. Bulterman* un *M. A. M. de Ree*, pārstāves,
 - Eiropas Komisijas vārdā – *C. Valero* un *O. Beynet*, pārstāves,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2022. gada 13. janvāra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV 2000, L 327, 1. lpp.), 4. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *association France Nature Environnement* un premjerministru (Francija) un *ministre de la Transition écologique et solidaire* (ekoloģiskās un solidarās pārejas ministre, Francija) par Dekrēta par ūdensierīcības un ūdens apsaimniekošanas plāniem un ģenerālplāniem tiesiskumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Saskaņā ar Direktīvas 2000/60 11., 25., 26. un 32. apsvērumu:
 - “(11) Kā izklāstīts Līguma 174. pantā, Kopienas politika attiecībā uz vidi ir veicināt vides kvalitātes saglabāšanas, aizsardzības un uzlabošanas mērķu sasniegšanu, saprātīgi un racionāli izmantojot dabas resursus, un tās pamatā jābūt piesardzības principam, kā arī principam, ka jāveic preventīvi pasākumi, ka kaitējums videi pirmām kārtām jānovērš pašos pirmsākumos un ka piesārņotājam ir jāmaksā.
- [..]
- (25) Jānosaka kopējas ūdens stāvokļa definīcijas, ņemot vērā tā kvalitāti, un, ja tas vajadzīgs vides aizsardzības nolūkā, ņemot vērā arī tā kvantitāti. Jānosaka vides aizsardzības mērķi, lai nodrošinātu to, ka visā Kopienā ir panākts labs virszemes ūdeņu un gruntsūdeņu stāvoklis un ka Kopienas līmenī tiek novērsta ūdens resursu bojāšanās.
- (26) Dalībvalstīm jācenšas nodrošināt vismaz labu ūdens resursu stāvokli, nosakot un īstenojot vajadzīgos pasākumus saskaņā ar integrētām pasākumu programmām, ņemot vērā esošās Kopienas prasības. Ja labs ūdens resursu stāvoklis jau ir nodrošināts, tas jāaglabā. Attiecībā uz gruntsūdeņiem, papildus laba ūdens stāvokļa prasībām, jāatklāj un jānovērš jebkāds ievērojams un stabils jebkādas piesārņojošas vielas koncentrācijas pieaugums.

[..]

(32) Iespējams pamatots atbrīvojums no prasības novērst turpmāku ūdens stāvokļa pasliktināšanos vai panākt labu ūdens stāvokli ar īpašiem nosacījumiem, ja saistības nav iespējams pildīt neparedzētu vai ārkārtēju apstākļu dēļ, jo īpaši plūdu un sausuma rezultātā, vai sevišķi svarīgu sabiedrības interešu dēļ, saistībā ar virszemes ūdenstilpes fizisko īpašību jauniem pārveidojumiem vai izmaiņām gruntsūdeņu tilpju līmeņa izmaiņām, ar noteikumu, ka ir veikti visi iespējamie pasākumi, lai mazinātu negatīvo ietekmi uz ūdenstilpes stāvokli.”

4 Šīs direktīvas 1. pantā “Mērķis” ir paredzēts:

“Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt iekšējo virszemes ūdeņu, pārejas ūdeņu, piekrastes ūdeņu un gruntsūdeņu aizsardzību, kas:

a) novērš turpmāku ūdens ekosistēmu stāvokļa pasliktināšanos, aizsargā un nostiprina to, kā arī aizsargā sauszemes ekosistēmas un mitrzemes, kas tieši atkarīgas no ūdens ekosistēmām, ciktāl tas attiecas uz to vajadzībām pēc ūdens;

[..].”

5 Atbilstoši minētās direktīvas 2. pantam “Definīcijas”:

“Šajā direktīvā izmanto turpmāk minētās definīcijas:

1. “Virszemes ūdeņi” ir iekšējie ūdeņi, izņemot gruntsūdeņus, pārejas ūdeņi un piekrastes ūdeņi, bet attiecībā uz to ķīmisko stāvokli – arī teritoriālie ūdeņi.

[..]

10. “Virszemes ūdens objekts” ir nošķirts un nozīmīgs virszemes ūdeņu elements, kā, piemēram, ezers, ūdenskrātuve, strauts, upe vai kanāls, vai strauta, upes vai kanāla daļa, pārejas ūdeņu vai piekrastes ūdeņu posms.

[..]

17. “Virszemes ūdeņu stāvoklis” ir vispārējs virszemes ūdens objekta stāvokļa formulējums, ko nosaka pēc tā sliktākajiem ekoloģiskās un ķīmiskās kvalitātes rādītājiem.

18. “Labs virszemes ūdeņu stāvoklis” ir stāvoklis, kādu virszemes ūdens objekts sasniedz tad, kad gan tā ekoloģiskās kvalitātes rādītāji, gan ķīmiskās kvalitātes rādītāji ir vismaz “labi”.

[..].”

6 Šīs pašas direktīvas 4. panta “Vides aizsardzības mērķi” 1. un 6.–8. punktā ir noteikts:

“1. Ieviešot praksē pasākumu programmas, kas precizētas upju baseinu apsaimniekošanas plānos:

a) attiecībā uz virszemes ūdeņiem

i) dalībvalstis īsteno vajadzīgos pasākumus, lai novērstu visu virszemes ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanos, ievērojot 6. un 7. punktu un neierobežojot 8. punktu;

- ii) dalībvalstis aizsargā, stiprina un atjauno visus virszemes ūdens objektus, ievērojot
- iii) apakšpunktu attiecībā uz stipri pārveidotiem ūdens objektiem, nolūkā panākt labu virszemes ūdeņu stāvokli vēlākais 15 gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, saskaņā ar V pielikumā paredzētajiem noteikumiem, ievērojot saskaņā ar 4. punktu noteiktos pagarinājumus un ievērojot 5., 6. un 7. punktu, neierobežojot 8. punktu;
- iii) dalībvalstis aizsargā, stiprina un atjauno visus mākslīgus un stipri pārveidotos ūdens objektus, nolūkā panākt labu ekoloģisko potenciālu un labus virszemes ūdeņu ķīmiskos rādītājus vēlākais 15 gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, saskaņā ar V pielikumā paredzētajiem noteikumiem, ievērojot saskaņā ar 4. punktu noteiktos pagarinājumus un ievērojot 5., 6. un 7. punktu, neierobežojot 8. punktu;

[..].

6. Ūdenstilpju stāvokļa īslaicīga pasliktināšanās nav šīs direktīvas prasību pārkāpums, ja tās pamatā ir dabīgi cēloņi vai nepārvarama vara, kas ir ārkārtas gadījums vai ko nav varēts pienācīgi paredzēt, jo īpaši ārkārtēji plūdi un ilgstošs sausums, vai arī negadījumu izraisīti apstākļi, ko nav varēts pienācīgi paredzēt, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi: – jo īpaši ārkārtēji plūdi un ilgstošs sausums, – vai arī negadījumu izraisīti apstākļi, ko nav varēts pienācīgi paredzēt, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) tiek veikti visi iespējamie pasākumi, lai novērstu turpmāku stāvokļa pasliktināšanos un lai netiktu kavēta šīs direktīvas mērķu sasniegšana citās ūdenstilpēs, kuras neietekmē šie apstākļi;
- b) upes baseina apsaimniekošanas plānā izklāsta nosacījumus, ar kādiem var noteikt apstākļus, kas ir ārkārtēji vai kurus nav varēts pienācīgi paredzēt, kā arī nosaka atbilstošos rādītājus;
- c) pasākumus, kas jāveic ārkārtas apstākļos, iekļauj pasākumu programmā, un tie nekavē ūdenstilpes kvalitātes atjaunošanu, tiklīdz šie apstākļi ir beigušies;
- d) ārkārtēju apstākļu vai tādu apstākļu sekas, ko nav varēts pienācīgi paredzēt, pārskata reizi gadā un, ievērojot 4. punkta a) apakšpunktā izklāstītos iemeslus, veic visus iespējamus pasākumus, lai atjaunotu ūdenstilpes stāvokli, kāds tas bijis pirms šo apstākļu izraisītajām sekām, tiklīdz tas ir iespējams;
- e) upes baseina apsaimniekošanas plāna nākamajā korekcijā iekļauj kopsavilkumu apstākļu sekām un pasākumiem, kas veikti vai veicami saskaņā ar a) un d) punktu.

7. Dalībvalstis nepārkāpj šo direktīvu, ja:

- labs gruntsūdeņu stāvoklis, labi ekoloģiskās kvalitātes rādītāji vai, vajadzības gadījumā, labs ekoloģiskais potenciāls nav sasniegts, vai virszemes ūdenstilpes vai gruntsūdens tilpes stāvokļa pasliktināšanās nav novērsta jaunu virszemes ūdenstilpes fizikālo īpašību pārveidojumu vai gruntsūdens tilpju līmeņa izmaiņu rezultātā, vai
- virszemes ūdenstilpes stāvokļa pasliktināšanās no izcila uz labu nav novērsta noturīgu, cilvēku veiktu darbību rezultātā,

un ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- a) ir veikti visi piemērotie pasākumi, lai mazinātu nelabvēlīgo ietekmi uz ūdenstilpes stāvokli;
- b) šādu pārveidojumu vai izmaiņu iemesli ir īpaši izklāstīti un izskaidroti upes baseina apsaimniekošanas plānā, kas paredzēts 13. pantā, un mērķus pārskata reizi sešos gados;
- c) minēto pārveidojumu vai izmaiņu iemesls ir sevišķi svarīgas sabiedrības intereses, un/vai labums, kādu vide un sabiedrība iegūst, sasniedzot 1. punktā izklāstītos mērķus, ir mazāks nekā jauno pārveidojumu vai izmaiņu dots labums cilvēku veselībai, cilvēku drošības saglabāšanai vai noturīgai attīstībai; un
- d) noderīgos mērķus, kuriem kalpo ūdenstilpes pārveidojumi vai izmaiņas, tehnisku īstenošanas iespēju vai nesamērīgu izdevumu dēļ nav iespējams pienācīgi sasniegt ar citiem līdzekļiem, kas būtu ievērojami labāka iespēja no vides aizsardzības viedokļa.

8. Piemērojot 3., 4., 5., 6. un 7. punktu, dalībvalsts nodrošina to, ka šī piemērošana pastāvīgi neizslēdz vai nekavē šīs direktīvas mērķu sasniegšanu citās ūdenstilpēs tajā pašā upju baseinu apgabalā un ir saskaņota ar citu Kopienas vides aizsardzības tiesību aktu īstenošanu.”

- 7 Direktīvas 2000/60 5. pantā “Upju baseinu apgabala īpašības, cilvēku darbības ietekmes uz vidi pārskats un ūdens izmantošanas ekonomiskā analīze” ir paredzēts:

“1. Visas dalībvalstis nodrošina, ka katram upju baseinu apgabalam vai starptautiska upju baseina apgabala daļai, kas atrodas tās teritorijā:

- to īpašību analīze,
- cilvēku darbības ietekmes uz virszemes ūdeņu un gruntsūdeņu stāvokli pārskats, un
- ūdens izmantošanas ekonomiskā analīze

tiek veikta saskaņā ar II un III pielikumā izklāstītajām specifikācijām un to pabeidz vismaz četrus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

2. Analīzes un pārskatus, kas minēti 1. punktā, pārskata un vajadzības gadījumā koriģē vēlākais 13 gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas un turpmāk – reizi sešos gados.”

8 Šīs direktīvas 8. pantā “Virszemes ūdeņu stāvokļa, gruntsūdeņu stāvokļa un aizsargāto apgabalu monitorings” ir noteikts:

“1. Dalībvalstis nodrošina ūdens resursu stāvokļa monitoringa programmu izveidi, lai izveidotu saskaņotu un visaptverošu ūdens resursu stāvokļa pārskatu katrā upju baseinu apgabalā:

– virszemes ūdeņiem šādas programmas attiecas uz:

- i) tecējuma ātruma apjomu un līmeni, ciktāl tas ir saistīts ar ekoloģiskās un ķīmiskās kvalitātes rādītājiem un ekoloģisko potenciālu; un
- ii) ekoloģiskās un ķīmiskās kvalitātes rādītājiem un ekoloģisko potenciālu;

[..].

2. Šīs programmas darbojas ne ilgāk kā sešus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, ja vien attiecīgajos tiesību aktos nav noteikts citādi. Šāds monitorings ir saskaņā ar V pielikuma prasībām.

[..]”

9 Saskaņā ar minētās direktīvas 11. pantu “Pasākumu programma”:

“1. Visas dalībvalstis nodrošina, ka katrā upju baseinu apgabalā vai starptautiska upju baseina daļā, kas atrodas tās teritorijā, ņemot vērā 5. pantā paredzētās analīzes rezultātus, tiek īstenota pasākumu programma, lai sasniegtu 4. pantā noteiktos mērķus. Šādās pasākumu programmās var atsaukties uz pasākumiem, kas izriet no valstu līmenī pieņemtiem tiesību aktiem un attiecas uz visu dalībvalsts teritoriju. Attiecīgā gadījumā dalībvalsts var pieņemt pasākumus, kas piemērojami visiem upju baseinu apgabaliem un/vai starptautisku upju baseinu daļām, kas atrodas to teritorijā.

[..]

8. Pasākumu programmas pārskata un vajadzības gadījumā koriģē vēlākais 15 gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas un turpmāk – reizi sešos gados. Jebkādos jaunus vai pārskatītus pasākumus, kas noteikti saskaņā ar koriģētu programmu, ievieš praksē trīs gadu laikā gados pēc to noteikšanas.”

10 Šīs pašas direktīvas 13. pantā “Upju baseinu apsaimniekošanas plāni” ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis nodrošina upes baseina apsaimniekošanas plāna izstrādi katram upju baseinu apgabalam, kas atrodas vienīgi to teritorijā.

[..]

4. Upes baseina apsaimniekošanas plāns ietver VII pielikumā sīki izstrādāto informāciju.

[..]

6. Upju baseinu apsaimniekošanas plānus publicē vēlākais deviņus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

7. Upju baseinu apsaimniekošanas plānus pārskata un vajadzības gadījumā koriģē vēlākais 15 gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā un reizi sešos gados turpmāk.”

11 Direktīvas 2000/60 V pielikuma 1.3. un 1.3.4. punktā ir noteikts:

“1.3. Virszemes ūdeņu ekoloģiskās kvalitātes rādītāju un ķīmiskās kvalitātes rādītāju monitorings

Virszemes ūdeņu monitoringa tīklu izveido saskaņā ar 8. panta prasībām. Monitoringa tīklu izveido tādu, lai tas nodrošinātu saskaņotu un visaptverošu ekoloģiskās kvalitātes un ķīmiskās kvalitātes rādītāju pārskatu katrā upes baseinā un ļautu klasificēt ūdenstilpes piecās kategorijās, kas atbilst 1.2. punktā dotajām normatīvajām definīcijām. Dalībvalstis upes baseina apsaimniekošanas plānā iekļauj karti vai kartes, kurās atspoguļots virszemes ūdeņu monitoringa tīkls.

[..]

1.3.4. Monitoringa biežums

Uzraudzības monitoringa perioda laikā monitoringa parametri, kas raksturo fizikālķīmiskās kvalitātes faktorus jāpiemēro tik bieži kā noteikts turpmāk, ja vien nav pamatoti lielāki starplaiki, pamatojoties uz tehniskām zināšanām un ekspertu slēdzienu. Bioloģiskās vai hidromorfoloģiskās kvalitātes faktoru kontrolei monitoringu veic vismaz reizi uzraudzības monitoringa laika posmā.

Operatīvajam monitoringam jebkura parametra monitoringa biežumu nosaka dalībvalstis tā, lai tiktu nodrošināti pietiekami dati attiecīgā kvalitātes faktora stāvokļa ticamam novērtējumam. Saskaņā ar vadlīniju monitorings jāveic starplaikos, kas nepārsniedz tos, kas norādīti tālāk tabulā, ja vien nav pamatoti lielāki starplaiki, pamatojoties uz tehniskām zināšanām un ekspertu slēdzienu.

Biežumu izvēlas tā, lai nodrošinātu pieņemamu ticamības un precizitātes līmeni. Upes baseina apsaimniekošanas plānā norāda ticamības un precizitātes aprēķinus, kas iegūti ar monitoringa sistēmas palīdzību.

Monitoringa biežumu izvēlas, ņemot vērā parametru mainīgumu, kā pamatā ir gan dabīgi, gan antropogēni nosacījumi. Laiku, kad veic monitoringu, izvēlas tā, lai pēc iespējas samazinātu gadalaiku svārstību ietekmi uz rezultātiem un tādējādi nodrošinātu to, ka rezultāti atspoguļo ūdenstilpes izmaiņas, ko izraisījis antropogēns spiediens. Lai sasniegtu šo mērķi, vajadzības gadījumā veic papildu monitoringu dažādos tā paša gada gadalaikos.

Kvalitātes faktors	Upes	Ezeri	Pārejas	Piekrastes
Bioloģiskās kvalitātes faktors				
Fitoplanktons	6 mēneši	6 mēneši	6 mēneši	6 mēneši
Citi ūdensaugi	3 gadi	3 gadi	3 gadi	3 gadi
Lielie bezmugurkaulnieki	3 gadi	3 gadi	3 gadi	3 gadi
Zivis	3 gadi	3 gadi	3 gadi	
Hidromorfoloģiskās kvalitātes faktors				
Nepārtrauktība	6 gadi			
Hidroloģija	Nepārtraukti	1 mēnesis		
Morfoloģija	6 gadi	6 gadi	6 gadi	6 gadi
Fizikālķīmiskās kvalitātes faktors				
Termiski nosacījumi	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši
Bagātināšana ar skābekli	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši
Sāļums	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši	
Barības vielu rādītāji	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši
Paskābināšanas rādītāji	3 mēneši	3 mēneši		
Citas piesārņojošas vielas	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši	3 mēneši
Prioritārās vielas	1 mēnesis	1 mēnesis	1 mēnesis	1 mēnesis

[..]”

- 12 Saskaņā ar Direktīvas 2000/60 VII pielikumu “Upju baseinu apsaimniekošanas plāni”:

“A. Upju baseinu apsaimniekošanas plāni attiecas uz turpmāk minētajiem elementiem:

[..]

5. Saskaņā ar 4. pantu izvirzīto vides aizsardzības mērķu saraksta izveidošana attiecībā uz virszemes ūdeņiem, gruntsūdeņiem un aizsargātiem apgabaliem, tostarp īpaša tādu gadījumu identificēšana, kad piemērots 4. panta 4., 5., 6. un 7. punkts un šajā pantā prasītā saistītā informācija.

[..]”

Francijas tiesības

- 13 *Code de l'environnement* (Vides kodekss, Francija) L.212-1. pantā ir paredzēts:

“[..]

III. – Katram upes baseinam vai upes baseinu grupai ir viens vai vairāki ūdensierīcības un ūdens apsaimniekošanas ģenerālpplāni, kuros ir izvirzīti šā panta IV punktā minētie mērķi [..].

IV. – Ūdens kvantitātes un kvalitātes mērķi, kas noteikti ūdensierīcības un ūdens apsaimniekošanas ģenerālpplānos, ir šādi:

1° attiecībā uz virszemes ūdeņiem, izņemot mākslīgas ūdenstilpes vai tādas, kuras būtiski izmainījuši cilvēka darbība – labi ekoloģiskās un ķīmiskās kvalitātes rādītāji;

2° attiecībā uz virszemes mākslīgām ūdenstilpēm vai tādām, kuras būtiski izmainījuši cilvēka darbība – labs ekoloģiskais potenciāls un labi ķīmiskās kvalitātes rādītāji;

[..]

4° ūdens kvalitātes pasliktināšanās novēršana;

[..].

VII. – Ūdens fizikālā raksturojuma izmaiņas vai jaunas cilvēka darbības, ievērojot nosacījumus, kuri definēti dekrētā, kas paredzēts XII punktā, var pamatot motivētas atkāpes no to mērķu ievērošanas, kuri minēti IV punkta 1.–4. apakšpunktā [..].

[..]

XI. – Administratīvajām programmām un lēmumiem ūdens resursu jomā ir jāatbilst vai tie jāpielāgo ūdensierīcības un ūdens apsaimniekošanas ģenerālpplāniem.

[..]

XIII. – *Conseil d'État* dekrētā ir noteikta šā panta piemērošanas kārtība.”

- 14 Vides kodeksa R. 212-13. pantā, kurā grozījumi izdarīti ar 2018. gada 4. oktobra Dekrētu Nr. 2018-847 par ūdensierīcības un apsaimniekošanas ģenerālpplāniem (2018. gada 6. oktobra *JORF*, 11. teksts), ir noteikts:

“Lai piemērotu L. 212-1. panta IV punkta 4. apakšpunktu, ūdens kvalitātes pasliktināšanās novēršanā ir jārikojas tā, lai:

- attiecībā uz virszemes ūdeņu ekoloģiskās kvalitātes rādītājiem un ekoloģisko potenciālu nevienas kvalitātes rādītājs, kas raksturo kvalitāti vai potenciālu, neatrastos stāvoklī, kurš atbilst klasei, kas ir zemāka par to, kurai tas atbilda iepriekš;

- attiecībā uz virszemes ūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītājiem piesārņojošo vielu koncentrācija nepārsniedz ar vides kvalitāti saistītās normas, ja tās to nepārsniedza iepriekš;

[..].

Lai novērtētu L. 212-1. panta XI punktā minēto administratīvo programmu un lēmumu atbilstību tā paša panta IV punkta 4. apakšpunktā minētā ūdens kvalitātes pasliktināšanās novēršanas mērķim, tiek ņemti vērā novēršanas un samazināšanas pasākumi un netiek ņemta vērā īslaicīga ietekme īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā.”

- 15 Vides kodeksa R.212-16. pantā ir noteikts:

“[..]

I *bis*. – Atkāpes, kas paredzētas L.212-1. panta VII punktā, projektam, kas izmaina ūdens fizikālo raksturojumu vai prasa veikt jaunu cilvēka darbību, var piešķirt tikai tad, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

1° ir veikti visi praktiskie pasākumi, lai mazinātu projekta nelabvēlīgo ietekmi uz attiecīgo ūdens objektu stāvokli;

2° ūdens objektu pārveidojumu vai izmaiņu iemesls ir sevišķi svarīgas sabiedrības intereses, un/vai no projekta sagaidāmais labums cilvēku veselības, cilvēku drošības saglabāšanai vai noturīgai attīstībai jomā, kas atsver ieguvumus videi un sabiedrībai, kuri saistīti ar L.212-1. panta IV punktā noteikto mērķu sasniegšanu;

3° noderīgos mērķus, kuriem kalpo projekts, tehnisku īstenošanas iespēju vai nesamērīgu izdevumu dēļ nav iespējams pienācīgi sasniegt ar citiem līdzekļiem, kas būtu ievērojami labāka iespēja no vides aizsardzības viedokļa.

Upes baseina koordinators izveido L.212-1. panta VII punktā paredzēto projektu sarakstu, kas atbilst vai varētu atbilst šiem nosacījumiem.

Ūdens objektu pārveidojumu vai izmaiņu iemesli atbilstoši šiem nosacījumiem ir skaidri norādīti un pamatoti ūdens apsaimniekošanas ģenerālplānā tā atjaunināšanas laikā.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 16 Ar prasības pieteikumu un citu procesuālo rakstu, kas reģistrēts attiecīgi 2019. gada 1. aprīlī un 2020. gada 22. septembrī, *association France Nature Environnement* vērsās *Conseil d'État* (Valsts padome, Francija) ar prasību atcelt Dekrētu Nr. 2018-847, ciktāl tajā ir paredzēts, ka Vides kodeksa R.212-13. pantam tiek pievienota pēdējā daļa, saskaņā ar kuru, lai novērtētu ūdens resursu politikas jomā pieņemto administratīvo programmu un lēmumu atbilstību ūdens kvalitātes pasliktināšanās novēršanas mērķim, “netiek ņemta vērā īslaicīga ietekme īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā”, kā arī netieši izteikto lēmumu, kas izriet no premjerministra atteikuma izpildīt tās prasību atcelt šo tiesību normu.

- 17 Prasības pamatošanai šī apvienība apgalvoja, ka ar minēto tiesību normu nav ievērota Direktīva 2000/60, it īpaši tās 4. panta 1. punkts, kurā ir aizliegta visu ūdens objektu stāvokļa pasliktināšana neatkarīgi no tā, vai tā ir īslaicīga vai ilgtermiņa.
- 18 Iesniedzējtiesa norāda, ka Tiesa 2015. gada 1. jūlija spriedumā *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland* (C-461/13, EU:C:2015:433) tostarp ir nospriedusi, ka Direktīvas 2000/60 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iii) punkts ir jāinterpretē tādējādi, dalībvalstīm – izņemot, ja ir noteiktas minētā panta 6. un 7. punktā paredzētās atkāpes, – ir pienākums atteikties konkrēta projekta atļauju, ja tas var izraisīt virszemes ūdens objekta stāvokļa pasliktināšanos vai ja tas apdraud laba virszemes ūdeņu stāvokļa vai šādu ūdeņu laba ekoloģiskā potenciāla un laba ķīmiskā stāvokļa sasniegšanu šajā direktīvā paredzētajā termiņā.
- 19 Šajā tiesā ekoloģiskās un solidārās pārejas ministre apgalvo, ka uz pamatlietā aplūkoto tiesību normu attiecas nevis Direktīvas 2000/60 4. panta 6. punktā paredzētā atkāpe, jo tās pamatā jābūt dabīgiem cēloņiem vai nepārvaramai varai, bet gan tas, kas paredzēts šā panta 7. punktā, kurā no šīs direktīvas pārkāpumu loka tiek izslēgta ūdenstilpju stāvokļa pasliktināšanās noturīgu, cilvēka veiktu darbību rezultātā, ja ir izpildīti četri šajā punktā minētie kumulatīvie nosacījumi. Minētā ministre šajā saistībā iesniedza Norādījumu dokumentu Nr. 36 “4. panta 7. punktā paredzētās atkāpes attiecībā uz vides aizsardzības mērķiem”, kuru 2017. gada decembrī procesā “Ūdens pamatdirektīvas un Plūdu direktīvas kopējā īstenošanas stratēģija” ir izstrādājušas iesaistītās Savienības dalībvalstu iestādes un Eiropas Komisija un kurā ir norādīts, ka tad, ja šādām darbībām uz ūdens objekta stāvokli ir tikai īslaicīga ietekme īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā, attiecīgo darbību var atļaut, uz šo atļauju neattiecinot minētās direktīvas 4. panta 7. punktā minētos nosacījumus.
- 20 Iesniedzējtiesa uzskata, ka līdz ar to atbilde, kas sniedzama uz prasītājas apvienības izvirzīto pamatu, ir atkarīga no tā, vai, ņemot vērā mērķi novērst virszemes ūdeņu kvalitātes pasliktināšanos, administratīvā iestāde var neņemt vērā īslaicīgu ietekmi īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā attiecībā uz programmām un projektiem, par kuriem ir jāsaņem tās atļauja, un apstiprinošas atbildes gadījumā – ar kādiem nosacījumiem un ierobežojumiem.
- 21 Šādos apstākļos *Conseil d'État* (Valsts padome) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Direktīvas [2000/60] 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir atļauts, saskaņojot programmu vai projektu, neņemt vērā šīs programmas vai projekta īslaicīgu ietekmi uz virszemes ūdeņu stāvokli īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā?
- 2) Apstiprinošas atbildes gadījumā – kādi nosacījumi šīm programmām un projektiem būtu jāizpilda [šīs] direktīvas 4. panta un it īpaši tā 6. un 7. punkta izpratnē?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 22 Ar šiem abiem jautājumiem, kas jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2000/60 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj dalībvalstīm tad, kad tās vērtē kādas konkrētas programmas vai projekta saderību ar mērķi novērst ūdens kvalitātes pasliktināšanos, neņemt vērā īslaicīgu ietekmi uz to īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā un attiecīgajā gadījumā, ar kādiem nosacījumiem tas var notikt.

- 23 Saskaņā ar Direktīvas 2000/60 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu, ieviešot praksē pasākumu programmas, kas precizētas upju baseinu apsaimniekošanas plānos, dalībvalstis īsteno vajadzīgos pasākumus, lai novērstu visu virszemes ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanos, ievērojot šī panta 6. un 7. punktu un neierobežojot tā 8. punktu.
- 24 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 2000/60 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts neparedz tikai ar programmatisku formulējumu noteiktus vienkārši apsaimniekošanas plānošanas mērķus, bet gan, tiklīdz ir noteikts attiecīgā ūdensobjekta ekoloģiskais stāvoklis, tam ir saistošas sekas katrā šajā direktīvā noteiktā procesa posmā. Šī tiesību norma tādējādi ietver ne tikai principiālus pienākumus, bet attiecas arī uz atsevišķiem projektiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 1. jūlijs, *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland*, C-461/13, EU:C:2015:433, 43. un 47. punkts).
- 25 Līdz ar to, ja vien nav paredzēta atkāpe, ir jāizvairās no jebkāda ūdens objekta stāvokļa pasliktināšanās neatkarīgi no apsaimniekošanas plānos un pasākumu programmās paredzētā plānojuma ilgākā termiņā. Pienākums novērst virszemes ūdenstilpju stāvokļa pasliktināšanos saglabā savu saistošo raksturu katrā no Direktīvas 2000/60 īstenošanas stadijām, un tas ir piemērojams jebkuram virszemes ūdenstilpes veidam un stāvoklim, attiecībā uz kuru ir pieņemts vai būtu bijis jāpieņem apsaimniekošanas plāns. Tādējādi attiecīgajai dalībvalstij ir pienākums atteikties atļaut projektam, ja tas var pasliktināt attiecīgās ūdenstilpes stāvokli vai apdraudēt laba virszemes ūdens objekta stāvokļa sasniegšanu, izņemot, ja tiktu uzskatīts, ka uz minēto projektu attiecas šīs direktīvas 4. panta 7. punktā paredzētā atkāpe (spriedums, 2015. gada 1. jūlijs, *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland*, C-461/13, EU:C:2015:433, 50. punkts).
- 26 Tas nozīmē, ka projekta atļaujas piešķiršanas procedūrā – tāpat pirms lēmuma pieņemšanas – kompetentajām iestādēm atbilstoši Direktīvas 2000/60 4. pantam jākontrolē, vai šim projektam var būt negatīva ietekme uz ūdeni, kas būtu pretrunā pienākumiem novērst virszemes un gruntsūdeņu ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanos un uzlabot to (spriedums, 2020. gada 28. maijs, *Land Nordrhein-Westfalen*, C-535/18, EU:C:2020:391, 76. punkts).
- 27 Attiecībā uz virszemes ūdens objekta “stāvokļa pasliktināšanās” jēdzienu, kas nav definēts Direktīvā 2000/60, Tiesa ir precizējusi, ka ir jāuzskata, ka virszemes ūdens objekta stāvoklis ir pasliktinājies šīs direktīvas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkta izpratnē, tiklīdz vismaz viens no kvalitātes rādītājiem šīs direktīvas V pielikuma izpratnē ir pasliktinājies par vienu klasi, pat ja šī pasliktināšanās neizpaužas kā pazemināšana klasifikācijā attiecībā uz virszemes ūdens objektu tā kopumā. Tomēr, ja attiecīgais kvalitātes rādītājs V pielikuma izpratnē jau atrodas viszemākajā klasē, jebkura šī rādītāja pasliktināšanās ir kvalificējama kā virszemes ūdens objekta stāvokļa pasliktināšanās (spriedums, 2016. gada 4. maijs, Komisija/Austrija, C-346/14, EU:C:2016:322, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 Šajā gadījumā pamatlietā aplūkotajā valsts tiesību normā ir noteikts – lai veiktu kontroli saistībā ar virszemes ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanās novēršanu, kas minēta šī sprieduma 26. punktā, “netiek ņemta vērā īslaicīga ietekme īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā”.
- 29 Tādējādi no šīs tiesību normas formulējuma, kā arī no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka minētās tiesību normas mērķis tostarp ir atļaut programmu vai projektu, kuram būs tikai šāda īslaicīga ietekme uz virszemes ūdens objekta stāvokli, šajā gadījumā nepārbaudot, vai ir izpildīti Direktīvas 2000/60 4. panta 7. punktā paredzētie un pēc būtības Vides kodeksa R.212-16. pantā pārņemtie kumulatīvie nosacījumi.

- 30 Šajā ziņā valdības, kas ir iestājušās lietā, kā arī Komisija būtībā apgalvo – pat ja pasliktināšanās šī sprieduma 27. punktā minētajā izpratnē ir izraisīta, īslaicīga ietekme īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā uz virszemes ūdens objekta stāvokli nebūt nav pasliktināšanās, ko aizliedz Direktīvas 2000/60 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts, kā tas tostarp izrietot no šī sprieduma 19. punktā minētajā norādījumu dokumentā ietvertajiem paskaidrojumiem. Šajā kontekstā tās it īpaši atsaucas uz periodiskumu, kas attiecībā uz cilvēka darbības ietekmes uz virszemes ūdeņu un gruntsūdeņu stāvokli pārskatu noteikts šīs direktīvas 5. pantā un attiecībā uz pasākumu programmas koriģēšanu – direktīvas 11. pantā, kā arī uz monitoringa starplaikiem, kas norādīti šīs direktīvas 8. pantā minētās ūdens resursu stāvokļa monitoringa programmām tabulā, kas atrodama tās V pielikuma 1.3.4. punktā. Ja nav notikusi aizliegta pasliktināšanās, nav arī pamata atkāpei šīs pašas direktīvas 4. panta 7. punkta izpratnē.
- 31 Taču šāda interpretācija, kas šajā ziņā izteikta it īpaši minētajā norādījumu dokumentā, uz kura tiesiski nesaistošo raksturu ir norādījis ģenerālvokāts secinājumu 75. punktā, neizriet no Direktīvas 2000/60 tiesību normām, un tā ir arī pretrunā šīs direktīvas vispārējai sistēmai, kā arī tajā izvirzītajiem mērķiem. Proti, lai gan pienākums novērst virszemes ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanos nenozīmē, ka dalībvalstīm, kad tās vērtē kādas konkrētas programmas vai projekta saderību ar mērķi novērst ūdens kvalitātes pasliktināšanos, jāņem vērā īslaicīga ietekme uz to īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā, tiklīdz noteikts, ka šāda ietekme uz ūdens objektu stāvokli pēc būtības ir tikai neliela un ka līdz ar to tā nevar izraisīt to pasliktināšanos, bet citādi ir tad, kad ir noteikts, ka šāda ietekme var izraisīt pasliktināšanos šī sprieduma 27. punktā norādītajā nozīmē, pat tad, ja tā būtu īslaicīga.
- 32 Vispirms – no Direktīvas 2000/60 4. panta 1. un 6. punkta, tos lasot kopā, izriet, ka pienākums novērst virszemes ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanos ietver pienākumu novērst minēto objektu stāvokļa īslaicīgu pasliktināšanos. Ar to, ka šīs direktīvas 4. panta 6. punktā ir paredzēta atkāpe attiecībā uz šādu pasliktināšanos, tiek apstiprināts, ka minētās direktīvas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā dalībvalstīm ir noteikts pienākums arī novērst šo pasliktināšanos.
- 33 Turpinot – ir jānorāda, ka atbilstoši Direktīvas 2000/60 1. panta a) punktam tās mērķis ir nodrošināt iekšējo virszemes ūdeņu, pārejas ūdeņu, piekrastes ūdeņu un gruntsūdeņu aizsardzību, kas novērš turpmāku ūdens ekosistēmu stāvokļa pasliktināšanos, aizsargā un nostiprina to, kā arī aizsargā sauszemes ekosistēmas un mitrzemes, kas tieši atkarīgas no ūdens ekosistēmām, ciktāl tas attiecas uz to atkarību no ūdens. Tāpat šīs direktīvas 32. apsvērumā ir norāde uz “prasību” novērst turpmāku ūdens stāvokļa pasliktināšanos.
- 34 Turklāt Tiesa ir spriedusi, ka Direktīvas 2000/60 4. panta 1. punktā ir noteikti divi atsevišķi, kaut arī cieši saistīti mērķi. Pirmkārt, saskaņā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu dalībvalstis īsteno vajadzīgos pasākumus, lai novērstu virszemes ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanos (pienākums novērst pasliktināšanos). Otrkārt, atbilstoši 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) un iii) punktam dalībvalstis aizsargā, stiprina un atjauno visus virszemes ūdens objektus, lai panāktu labu stāvokli vēlākais 2015. gada beigās (uzlabošanas pienākums) (spriedums, 2020. gada 28. maijs, *Land Nordrhein-Westfalen*, C-535/18, EU:C:2020:391, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 35 Tādējādi pienākumam novērst ūdens objekta stāvokļa pasliktināšanos Savienības likumdevējs ir noteicis autonomu statusu un tas neaprobežojas vienīgi ar instrumentu, kas paredzēts ūdens objektu stāvokļa uzlabošanas pienākuma īstenošanai (spriedums, 2015. gada 1. jūlijs, *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland*, C-461/13, EU:C:2015:433, 49. punkts).

- 36 Saistībā ar pienākumu novērst pasliktināšanos Tiesa turklāt ir norādījusi, ka tad, ja vien nav piemērojama atkāpe, ir jāizvairās no jebkuras virszemes ūdens objekta stāvokļa pasliktināšanās (spriedums, 2016. gada 4. maijs, Komisija/Austrija, C-346/14, EU:C:2016:322, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Konkrētāk, Tiesa vairākkārt ir nospriedusi, ka saistībā ar kritērijiem, kas ļauj izdarīt secinājumu par ūdens objekta stāvokļa pasliktināšanos, no Direktīvas 2000/60 4. panta uzbūves un it īpaši no tā 6. un 7. punkta izriet, ka ūdensobjekta stāvokļa pasliktināšanās, pat pārejoša, ir atļauta, tikai ievērojot ļoti stingrus nosacījumus, un ka līdz ar to sliekšnim, kuru pārsniedzot konstatē pienākuma novērst ūdensobjekta stāvokļa pasliktināšanos pārkāpumu, ir jābūt tik zemam, cik vien iespējams (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2015. gada 1. jūlijs *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland*, C-461/13, EU:C:2015:433, 67. punkts, kā arī 2021. gada 24. jūnijs, Komisija/Spānija (Donjanas dabas teritorijas noplicināšanās), C-559/19, EU:C:2021:512, 48. punkts).
- 38 Visbeidzot, šajā kontekstā ir jāatgādina, ka Direktīva 2000/60 tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 175. panta 1. punktu (tagad LESD 192. panta 1. punkts). Šajā ziņā šīs direktīvas preambulas 11. apsvērumā ir atgādināts – kā ir norādīts EKL 174. pantā (tagad LESD 191. pants), Savienības politika attiecībā uz vidi palīdz sasniegt mērķus saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti, kā arī apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus, un tā jābalsta uz piesardzības un preventīvās darbības principu, uz principu, ka videi nodarīts kaitējums jālabo, pirmām kārtām novēršot tā cēloni, un uz principu, ka maksā piesārņotājs.
- 39 Gan šādi atgādinātie mērķi un principi, gan Direktīvas 2000/60 galīgais mērķis nodrošināt visu Savienības virszemes ūdeņu vismaz “labu stāvokli” un to saglabāt, kā tas norādīts direktīvas 26. apsvērumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 1. jūlijs, *Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland*, C-461/13, EU:C:2015:433, 37. punkts), savukārt apstiprina interpretāciju, atbilstoši kurai, ievērojot minētās direktīvas 4. panta 6. un 7. punktu un neierobežojot šī panta 8. punktu, jebkura ūdens objekta stāvokļa pasliktināšanās, pat īslaicīga vai pārejoša un īstermiņa, ir jānovērš, ņemot vērā negatīvo ietekmi uz vidi vai cilvēku veselību, kas varētu rasties.
- 40 Protams, praksē, ņemot vērā Direktīvas 2000/60 V pielikuma 1.3.4. punktā paredzēto monitoringa biežumu, var gadīties, ka, veicot šīs direktīvas 8. pantā prasīto virszemes ūdeņu stāvokļa monitoringu, netiek konstatēta kāda kvalitātes faktora pagaidu pasliktināšanās šī sprieduma 27. punktā atgādinātajā izpratnē.
- 41 Tomēr, kā secinājumu 51. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, šāda ar analīzi, uzraudzību un iespējamu konstatāciju saistīta monitoringa biežums – kas atkarībā no konkrētā gadījuma var ilgt no viena mēneša līdz sešiem gadiem – nevar tikt uzskatīts par būtisku kritēriju, lai novērtētu virszemes ūdens objekta stāvokļa iespējamu pasliktināšanos *ex ante* monitoringā, kas minēts šī sprieduma 26. punktā. Tādas interpretācijas pieņemšana, saskaņā ar kuru virszemes ūdens objekta stāvokļa pasliktināšanās paredzamais ilgums, kas tādējādi skaitāms mēnešos vai gados, nav pretrunā šīs direktīvas 4. panta 1. punktā paredzētajam pienākumam novērst pasliktināšanos un ka līdz ar to projekts, kas var izraisīt šādu pasliktināšanos, var tikt atļauts, ja nav izpildīti minētās direktīvas 4. panta 7. punktā paredzētie nosacījumi, proti, neveicot nekādu monitoringu, būtu acīmredzami nesaderīga ar šī sprieduma 38. un 39. punktā norādīto.

- 42 Turpretim – pretēji tam, ko apgalvo Francijas valdība, – interpretācija, saskaņā ar kuru pienākums novērst virszemes ūdens objekta stāvokļa pasliktināšanos attiecas arī uz īslaicīgu pasliktināšanos īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā, neatņem Direktīvas 2000/60 4. panta noteikumiem saskaņotību. Proti, kā jebkurš cits projekts, kurš var izraisīt virszemes ūdens objekta stāvokļa pasliktināšanos, projekts, kurš var izraisīt īslaicīgu pasliktināšanos īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā, principā var saņemt atļauju uz šīs direktīvas 4. panta 7. punkta pamata.
- 43 Šādā kontekstā un saistībā tostarp ar projektiem, kuru mērķis ir aizsargāt vai pat uzlabot virszemes ūdens objektu stāvokli, piemēram, “atjaunošanas” projektiem, uz kuriem atsaucas Francijas valdība, tādējādi it īpaši šķiet, ka *a priori* šādi projekti atbilst sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm vai ka ieguvumi videi un sabiedrībai, kas ir saistīti ar Direktīvas 2000/60 4. panta 1. punktā norādīto mērķu sasniegšanu, šādos projektos būs mazāki nekā no tiem izrietošais labums cilvēku veselībai, cilvēku drošības saglabāšanai vai noturīgai attīstībai, kā tas prasīts šīs direktīvas 4. panta 7. punkta c) apakšpunktā.
- 44 Par Direktīvas 2000/60 4. panta 7. punkta b) apakšpunktā paredzēto nosacījumu, atbilstoši kuram “šādu pārveidojumu vai izmaiņu iemesli ir īpaši [jāizklāsta] un [jāizskaidro] upes baseina apsaimniekošanas plānā, kas paredzēts [šīs direktīvas] 13. pantā, un mērķus pārskata reizi sešos gados”, no Tiesas judikatūras (spriedums, 2016. gada 4. maijs, Komisija/Austrija, C-346/14, EU:C:2016:322, 66. un 68. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra) un minētās direktīvas VII pielikuma A daļas 5. punkta izriet, ka tas var tik uzskatīts par izpildītu, ja attiecīgā projekta pamatā esošie iemesli atļaujas piešķiršanas dienā ir norādīti tikai atļaujas piešķiršanas lēmumā.
- 45 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz abiem uzdotajiem jautājumiem jāatbild, ka Direktīvas 2000/60 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm, kad tās novērtē konkrētas programmas vai projekta saderību ar mērķi novērst ūdens kvalitātes pasliktināšanos, nav atļauts neņemt vērā īslaicīgu ietekmi uz to īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā, ja vien nav acīmredzams, ka šāda ietekme uz attiecīgo ūdens objektu stāvokli pēc būtības ir tikai neliela un ka šī ietekme nevar izraisīt tā “pasliktināšanos” minētās tiesību normas izpratnē. Ja programmas vai projekta atļaujas piešķiršanas procedūrā kompetentās valsts iestādes noteic, ka programma vai projekts var izraisīt šādu pasliktināšanos, šo programmu vai projektu, pat ja pasliktināšanās ir īslaicīga, var atļaut tikai tad, ja ir izpildīti minētās direktīvas 4. panta 7. punktā paredzētie nosacījumi.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 46 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm, kad tās novērtē konkrētas programmas vai projekta saderību ar mērķi novērst ūdens kvalitātes pasliktināšanos, nav atļauts neņemt vērā islaicīgu ietekmi uz to īsākā laikposmā bez sekām ilgtermiņā, ja vien nav acīmredzams, ka šāda ietekme uz attiecīgo ūdens objektu stāvokli pēc būtības ir tikai neliela un ka šī ietekme nevar izraisīt tā “pasliktināšanos” minētās tiesību normas izpratnē. Ja programmas vai projekta atļaujas piešķiršanas procedūrā kompetentās valsts iestādes noteic, ka programma vai projekts var izraisīt šādu pasliktināšanos, šo programmu vai projektu, pat ja pasliktināšanās ir islaicīga, var atļaut tikai tad, ja ir izpildīti minētās direktīvas 4. panta 7. punktā paredzētie nosacījumi.

[Paraksti]